

Lezing

DE SPIRITUELE GENEZER

Den Haag, 28 september 1981

Zohra Noach

© Zohra Noach, Zohra Noach Foundation

www.psychosofia.nl

www.zohranoachfoundation.nl

www.zohranoachpublicaties.nl

Uit deze lezing mogen uitsluitend de originele teksten in ongewijzigde vorm worden overgenomen met vermelding van de bron en de naam van de auteur

Lezing door Zohra Noach: Den Haag, 28 september 1981

DE SPIRITUELE GENEZER

De spirituele geneeskunde, wat omvat zij? Zij omvat de genezing in jezelf. Door jezelf, vanuit de liefde. Vanuit de vergeving in jezelf en daardoor de acceptatie van jezelf. Dit is in wezen spirituele geneeskunde. De energieën die hiermee gepaard gaan zijn in ieder mens aanwezig. Bij de een zijn ze wat bewuster aanwezig dan bij de ander.

Het is een bepaalde geestelijke kracht, een bepaalde geestelijke energie die door die helper, want wat is een genezer eigenlijk anders dan een helper, heen gaat, waardoor hij in die mens die zijn hulp vraagt die donkere hoekjes, die aspecten, mag en kan belichten die die mens vergeten was zelf te belichten. Of waar de moed ontbrak bij die mens om ze zelf te belichten; door zijn blokkades, door verdriet of door het niet accepteren van zichzelf, omdat hij zijn omstandigheden, zijn situatie, niet kon accepteren, waardoor hij in een vicieuze cirkel geraakt die moeilijk te doorbreken is.

Een genezer, een spiritual healer, een paranormaal genezer; het zijn allen woorden. Het zijn mensen zoals u en ik. Mensen die een bepaalde geestkracht in zichzelf hebben ontwikkeld waardoor die kosmische energie zich vrij ongehinderd een weg kan banen naar diegene toe die de hulp inroept.

Spirituele genezing begint eerst in jezelf. Die komt niet van buitenaf naar je toe, als er geen responstrillingen zijn in jezelf die deze geestkracht opvangen. Ik heb ervaren, dat alleen de mens zichzelf kan genezen en dat niet de healer het doet. Want de potentie van de genezing is in de mens zelf aanwezig.

Elk mens incarneert met in zich verborgen die trillingen die hem in vorige levens tot bepaalde ervaringen hebben gebracht, waarvan de herinnering als een trilling in zijn aura, in zijn onderbewustzijn, aanwezig is. Deze onderbewuste trillingen zullen die respons zoeken en geven op de situaties, de omstandigheden, die hij zal verkrijgen in het huidige leven. Want op deze wijze zal hij deze oude trillingen, ontstaan vanuit oud zeer, oude angstgevoelens, bitterheid, eenzaamheid of het niet accepteren, kunnen kwijtraken. Vanuit dit basisgegeven werk ik. Dit basisgegeven is voor mens een heel groot gegeven. Wanneer dit geaccepteerd zou worden in de hedendaagse maatschappij, zou er een totale ommekeer in het maatschappelijk bestel kunnen plaatsvinden.

Hoe zit die mens in elkaar? Die mens is een zon. Een zon van het verleden, gecomponeerd in het heden, wachtend op de toekomst. Wanneer hij er in dit leven niet in slaagt zijn oude trillingen, de gebondenheid aan deze trillingen, in zichzelf te transformeren, vanuit de liefde, met zijn bewustzijn, het hoge geëvolueerde bewustzijn van de moderne mens, dan zal hij in zijn komend leven deze zelfde trillingen op een nog moeilijker wijze moeten transformeren.

Hoe transformeer je zulke oude trillingen? Meestal ben je je daar niet eens van bewust. Het bewust worden van deze oude trillingen ervaart de mens via zijn emoties, via zijn gevoelens. Of als ziekte als het zich zodanig heeft verdicht, dat het zich in het lichaam heeft vastgezet. De mens zoekt zich in iedere nieuwe incarnatie juist die omstandigheden, juist die personen uit, waardoor hij zich kan transformeren. Waardoor hij de mogelijkheid heeft deze oude trillingen, dit oude zeer, tot positief, waarachtig menselijk leven om te zetten.

Ik zie bij velen van u energie, spirituele energie en dat zal wel zo zijn, daar velen van u mediteren. Dat betekent, dat u zich nu in uw leven op een ander geestelijk niveau probeert te plaatsen. Dit mediteren, dit willen opstijgen naar een ander spiritueel niveau betekent, dat u in uzelf begrijpt, dat u niet in die totale harmonie bent met uw hoger wezen, uw hoger ik, met uw eigen engel.

Dit begrip begint overal ter wereld steeds vastere vormen aan te nemen. Men begrijpt dat men slechts tot werkelijke spiritualiteit kan komen, wanneer men de aardse persoonlijkheid, het ego van de mens, in harmonie kan brengen met het hogere ik, met dat hogere wezen. De weg naar deze harmonie is lang en moeilijk. En deze weg ligt bezaaid met de obstakels van het oude zeer, van de oude trillingen die het blokkeren, die ieder van ons blokkeren. Het herkennen in zichzelf van de beweegredenen, van de daden, de gedachten, van de handelingen die men, doet, is een stap op deze weg van geestelijk bewustzijn, van spiritualiteit.

Het herkennen alleen is niet voldoende. Het herkennen vraagt om erkennen. En het erkennen vraagt om transformatie. Wanneer de mens zover komt, dat hij dit begrijpt, ligt de weg naar ware, werkelijke spiritualiteit voor hem open. Werkelijke spiritualiteit zit hem niet in geleerde lessen. Boeken kunnen wel wegwijzers zijn, maar die werkelijke spiritualiteit zit alleen in uw eigen ik. In uw werkelijke innerlijke gevoel.

Hoe kan een mens, vanuit de drukte van zijn dagelijkse bestaan, met behulp van meditatie, van boeken die men leest, van wegwijzers die men krijgt, steeds

verder doordringen, steeds verder gaan op het pad van geestelijk bewustzijn, van spiritualiteit.

Dit pad is het pad van de discipel. Is het pad van het innerlijk discipelschap. Is na het herkennen en erkennen in uzelf van het oude zeer, van deze trillingen, het transformeren daarvan naar positief, liefdevol handelen, denken en zijn. De discipel kan de weg volgen van de kennis, van het begrip vanuit zijn bewustzijn. Dat is een makkelijker weg.

Deze weg zal hem brengen tot beheersing van bepaalde geestelijke waarden, van geestelijke wetenschap, van esoterie. Maar deze weg zal hem niet brengen tot mystiek; zal hem niet brengen tot de werkelijke spiritualiteit.

De discipel die het pad wil volgen van het innerlijk discipelschap gaat een heel moeizame weg. Want die spiritualiteit brengt de mens in een andere dimensie, naar een ander bewustzijn, waardoor hij zichzelf kan overstijgen in deze maatschappij, waar hij zich niet gelukkig voelt, waar hij zich niet op zijn gemak voelt, waar hij niet geaccepteerd wordt. De discipel volgt het pad van de ware spiritualiteit niet om zich in deze gebieden te verschuilen, om zich een ivoren toren te bouwen, om zich daar veilig te stellen, nee, de discipel gaat dat pad om dat begrip, om de werkelijke spiritualiteit, om deze liefde, deze al-liefde, in zijn gewone, zijn dagelijkse leven, in zijn eigen menszijn te uiten, te realiseren.

Ik voer u steeds een stapje naar voren en dan een stapje terug. Zo laat ik u zien dat het alleen mogelijk is, wanneer die mens zichzelf heeft geaccepteerd in zichzelf. Want deze acceptatie betekent overgave aan dat hogere wezen, dat hij zelf is. Zolang je strijdt, zolang je vecht in jezelf, zolang je vecht met jezelf ben je in disharmonie. Zo erg, dat je je eigen engel, je eigen hogere wezen, noch kunt herkennen, noch kunt erkennen. Wanneer je, in jezelf, je overgeeft, jezelf accepteert, zal de stroom als vanzelf door je heen gaan. Dan zul je contact krijgen met dat hogere zelf. Dan zul je vanuit je diepste gevoel ook kunnen handelen, kunnen weten en begrijpen.

U zult zeggen, nu vertelt u me dit, maar hoe kunnen we hier dan mee verder gaan. Het verder gaan in deze wereld, in deze maatschappij vanuit dit begrip, betekent dat die mens die zichzelf herkent en erkent, dus geaccepteerd, die andere mens ook zal kunnen herkennen, erkennen en accepteren. Want ieder menselijk wezen heeft een hoger ik. Heeft een engel in zich. En je kunt pas die engel in die ander erkennen en herkennen wanneer je hem in jezelf hebt geaccepteerd. Want dat is de bron van alle genezing.

Wat uw omgeving, uw omstandigheden, uw jeugd, het leven u heeft aangedaan, zijn responstrillingen op wat u zelf heeft uitgezonden. Wij zenden uit en wij ontvangen. Wanneer wij dit ons heel, heel diep bewust worden, dan zullen wij onze uitzending herzien. Dat is logisch.

Honderden mensen komen bij me. Jonge mensen, oude mensen, zo verkrampt, zo geblokkeerd, zo verschrikkelijk ongelukkig. Waarom hebben ze dat in zichzelf toegelaten? Omdat ze niet begrepen, dat ze in zichzelf het goddelijke dragen.

Die goddelijke vonk, die wij allen zijn, die wij in ons dragen. Waar ons hogere zelf een lichtstraal van is. Waarom hebben we angst, faalangst, zijn we eenzaam, zijn we bitter? Als we heel diep in onszelf kijken, dan zien we daar alleen verlangen naar liefde. Verlangen naar erkenning, naar acceptatie door de ander. Maar niets zal kunnen komen wat niet in jezelf aanwezig is.

Eerst zul je het zelf moeten doen. Zowel in jezelf als naar die ander toe. Het is een kosmische wet. Een hele logische natuurlijke wet.

Die healing die de mens verwacht, die naar een spiritual healer gaat, roept hij zelf op. Wanneer de leerling klaar is komt de meester. Niet dat die healer een meester is. Het betekent alleen dat wanneer je in jezelf klaar bent, je hebt begrepen, dat je moet beginnen aan een transformatieproces in jezelf, je de hulp kunt invoeren van die ander, indien je dat zelf niet kunt.

Maar ik zou willen zeggen, wees preventief, werk preventief. Laat het niet zover komen, dat u naar een healer toe moet. Begrijp in jezelf, dat je alle aspecten hebt die het goddelijke vertegenwoordigen.

Wees, bereid om dit in jezelf te gaan zien.

Wanneer straks de boodschapper komt die wordt voorspeld, hoe zullen wij hem dan ontvangen? Van hem of haar alles verwachtend? Verantwoording schuivend op zijn of haar schouders? Is het niet zo dat wij deze boodschapper moeten ontvangen vanuit dat opgestane, wakker geworden Christusprincipe in onszelf? De grootste zonde die er bestaat is, om niet in jezelf God te erkennen.

Of de hoogste kosmische energie.

Door het vuur van Lucifer, de kracht en de macht van de aardse persoonlijkheid, van het ego, worden wij gevoerd tot Michaël, de behoeder, de ziel, ons geweten. En daar zullen wij kunnen komen tot de harmonie, tot de eenheid van ziel en ego.

De Christus in ons. Wat zegt ons dit? Is het de mens van 2000 jaar geleden? Of is het het begrip in onszelf dat wij die mens ook zijn. Ieder op zijn eigen niveau. Ieder op onze eigen plaats, groeiend naar verlossing in onszelf. Wanneer dit begrip in ons bewustzijn begint te dagen, dan zullen wij onszelf in een ander daglicht bezien.

Dat andere licht in eerlijkheid ten opzichte van jezelf. Is zelf kritiek. Is durven jezelf te zien zoals een ander je ziet. Is durven jezelf objectief te zien. En dan zul je in jezelf heel veel ontdekken wat niet beantwoord aan dat ideaal. Aan dat hogere zelf, die Christus die je in jezelf bent. En zo leren wij onze lessen; leven na leven.

De mens van nu spreekt over een nieuwe tijd, spreekt over het nieuwe bewustzijn. Over die nieuwe aarde die zal komen. Maar daar moet aan gewerkt worden in onszelf. Dat moet niet op de schouder van de boodschapper geplaatst worden. Dat is de verantwoording van ons afschuiven. Dat hebben we al eeuwen lang gedaan. De verantwoording lag bij God, lag bij de duivel. Ligt nu bij de moderne psychotherapie, bij de ouders, bij de jeugd, bij de omstandigheden. Ligt nooit bij onszelf. Wij zijn verantwoordelijk! Wij zijn verantwoordelijk voor de trillingen die wij in onszelf hebben. Voor hetgeen wij ermee doen. Voor hetgeen wij uitzenden. De nieuwe mens van nu zal eerst zichzelf eerlijk en objectief onder de loep moeten nemen en dan moeten beginnen aan het herstel en de harmonie en aan de genezing in zichzelf.

VRAGEN

Stilte in uzelf. Het verwerken hiervan. Misschien wilt u eerst stilte om in rust te kunnen verwerken. Zullen wij even samen mediteren?

Open de weg naar de liefde. De liefde die in de wereld, in de maatschappij, niet meer wordt herkend. Laten wij samen spreken om tot wat licht te kunnen komen, tot wat begrip en liefde in onszelf.

Vraag: Wat vindt u van integratie van uw zienswijze in het schoolpakket?

Antwoord: Nou, ik denk dat de maatschappij daar nog niet aan toe is. Het is kennis wat nu de wereld beheerst. Niet dat wij ons verstand niet moeten gebruiken. Het gezegende verstand, maar kennis alleen is niet de volheid van de mens. De volheid van de mens bestaat uit het brein verbonden met zijn gevoel. Het gevoel, de ware, diepste, innerlijk beweegreden van de mens.

Dat is zijn contact met zijn hoger zelf. De intuïtie is daar de wegwijzer van. Het geweten is het kompas. En het brein is de regulator.

In vroeger eeuwen werd het gouden kalf vereerd. Nu wordt de functie van het brein buiten alle proporties als het gouden kalf aanbeden. En ik geloof dat de nieuwe mens in deze nieuwe tijd tot het besef kan komen dat hij er alleen met dit brein, alleen met zijn kennis, niet komt. Ik denk dat dit de enige mogelijkheid is, om tot een werkelijke wereldvrede te kunnen komen. Om tot een werkelijke zodanige liefde te komen, dat geen mens meer honger hoeft te lijden, hoeft om te komen van gebrek. Dat er niet zal zijn een ver van mijn bed show, maar dat men zal begrijpen dat deze hele wereld één is. Dat het karma van deze planeet is, het eigen karma. Het eigen lot. Dat men het eigen lot in handen heeft. En ik geloof niet dat het mogelijk is dat de kinderen het nu al op school leren, maar ik denk dat het wel mogelijk is, om iets van wat wij weten aan onze kinderen in de opvoeding mee te geven.

Vraag: Is het nu nodig om een opleiding van een paar jaar te volgen om spiritueel genezender te worden, of is het simpel het erkennen van God in jezelf die dat mogelijk maakt?

Antwoord: Het is inderdaad alleen de erkenning van God in jezelf, maar er zijn bepaalde, technieken wil ik het niet noemen, maar bepaalde gegevens, bepaalde begrippen hoe men kan werken met de fijnstoffelijke energieën, hoe men die kan beheersen, zodat men de hulpzoekende daar mee kan helpen.

Het verschil tussen een magiër en een spiritueel healer is het scherp van de snede. De magiër zal zijn kracht en kennis gebruiken, om die ander te helpen vanuit zijn persoonlijkheid, vanuit zijn wil. Dat is witte magie. Hij kan het ook negatief gebruiken, dan noemt men dat zwarte magie. Wanneer hij deze kennis, deze beheersing van fijnstoffelijke energie zuivert, heiligt, dan wordt het spirituele energie, dan wordt het spiritual healing. Dan is hij niet meer een magiër, maar dan is hij een dienaar. Dan zal hij dus niet vanuit zijn eigen ik, vanuit zijn ego, vanuit zijn wil die ander willen helpen, maar alleen vanuit zijn weten, zijn innerlijk weten, dat hij is de dienaar, omdat hij is de broeder van die ander. Omdat hij is gelijk aan die ander.

U vraagt dus of het mogelijk is om zo'n opleiding te volgen. Die vraag kunt u alleen in uzelf beantwoorden. Die kan en mag ik niet voor u beantwoorden. Want dan zou ik ingrijpen in uw eigen geestelijke waarde.

Vraag: Is het ook zo dat een mens, voordat hij in de stof treedt, uit de andere wereld, zich bewust een leven kiest, hoe hij dat leiden wil. Ook dikwijls als heel ongelukkige. Ik heb daar al veel over gehoord en dan zou ik graag eens willen weten of u daar een bevredigend antwoord op kunt geven.

Antwoord: Zoals ik het gehoord heb in mijn eigen innerlijk, vanuit de stem, is mij gezegd, dat ieder mens bewust het leven kiest, wat hij zichzelf wenst, met het doel om zichzelf te bevrijden van zijn eigen karma.

Vraag: Bent u van mening dat iedere ziekte genezen kan worden, ik denk nu bijvoorbeeld aan multiple sclerose.

Antwoord: In principe kan iedere ziekte genezen worden, maar het hangt van heel veel factoren af of dat ook werkelijk gebeurt. Wanneer de mens met deze ziekte, deze ziekte heeft verkozen als zijn karma als het kunnen oplossen van zijn oude trillingen in zichzelf, dan zal niets kunnen helpen. Ik heb iemand onder behandeling die m.s. heeft, ik weet niet in hoeverre hij zal genezen. Wel heb ik gezien dat hij in de maandelijkse behandelingen die hij van mij krijgt, een stuk positiever is geworden, zich meer kan bewegen, maar vooral zichzelf heeft bevrijd, innerlijk. En dat is voor die man zo verschrikkelijk belangrijk, dat daardoor de meerdere energie in zijn lichaam hem als het ware toevalt. Of hij helemaal te genezen zal zijn weet ik niet.

Vraag: Je hebt ook die beweging van positive thinking, wat geloof ik in Amerika en Engeland erg sterk speelt. Heeft dat te maken met spiritual healing, of is dat nou een vorm van magie?

Antwoord: Nee, dat heeft te maken met spiritual healing. Een mens die zijn eigen geestkracht, zijn eigen energie gebruikt, omdat hij steeds in zichzelf, in zijn brein bezig is zorgelijk te piekeren over zichzelf, onttrekt heel veel energie, en heel veel kracht aan zijn geest, aan zijn lichaam, waardoor, hij de genezing juist tegenhoudt. De mensen, die bij mij komen adviseer ik, laat los, houd niet vast in je hoofd. Laat het los, laat het gaan. Dan komt er een fase van stilte en dat is het begin van het herstel. Daardoor kan de harmonie intreden.

Vraag: Ik vind het zo moeilijk, zoals nu als je in feite leert van jezelf te houden en dat je daar een ander soms mee tekort doet, soms verdriet mee doet. Om daarmee in het reine te komen. Dat je je ergens schuldig voelt, dat vind ik altijd erg moeilijk en dan denk ik, dat moet wel.

Antwoord: Ik begrijp wat je bedoelt, je bedoelt als je van jezelf gaat houden, jezelf dus gaat ontdekken, dus gaat inzien wie je bent, wat je bent en hoe je bent. Dan ga je een stap verder, dan moet je dat ook nog accepteren. En daarna moet je ook nog van die persoon houden, die jezelf dan bent. In die drie fasen heb je het erg moeilijk. Zul je op je omgeving waarschijnlijk erg veel moeilijkheden loslaten. Maar als je hierover kunt praten met je omgeving, als je om begrip kunt vragen, als je kunt uitleggen, dan kun je hulp krijgen, waardoor dit proces zonder veel schokken en zonder al te veel emotionaliteit kan verlopen. Want het is erg moeilijk om jezelf te gaan ontdekken.

Vraag: Ik heb gezien dat u ook aura's ziet. Gebruikt u dat bij het constateren van iemands ziekte?

Antwoord: Soms. Elk medium, elke healer, ziet aura's anders. De een ziet het als ziekteplekken. De ander ziet het in zijn geheel. En ik weet innerlijk wat die mens heeft. Zonder dat hij het zegt weet ik dan wat hij heeft. De indruk die ik van zijn aura krijg is dan b.v. dat hij teveel in een bepaald gebied is, dat hij een slechte stofwisseling heeft; dat hij geestelijk heel erg geblokkeerd is. Dus ik zie het waarschijnlijk weer anders dan een andere genezer die misschien een rode vlek ziet ten hoogte van de lever of iets dergelijks.

Vraag: Ik kan me dat niet voorstellen, iemands aura zien. Dat doet u blijkbaar wel. En ik vraag me dus af of u zo bij iedereen een aura ziet of dat u zich erop moet instellen, of dat u alleen aura's ziet bij mensen die ziek zijn?

Antwoord: Ik moet mij erop instellen, anders zou ik de hele dag door in mijn omgeving aura's zien en bij ieder denken, oh, wat heeft die en wat heeft die. Ik moet mij er inderdaad op instellen. Ik zie het ook bij gezonde mensen gelukkig. Niet alleen de zieken. Nou ja, niemand is volmaakt gezond en gelukkig, het is allemaal in gradaties van niveaus.

Vraag: De mensen moeten zichzelf genezen, hun eigen blokkades opheffen. In de psychiatrie is dat een moeizaam proces; hoe laat u dat proces wat vlotter verlopen?

Antwoord: Dat proces breng ik aan de gang door een persoonlijk gesprek waarin ik door mijn persoonlijkheid heen een soort liefdeskracht geef. Die geestelijke kracht die dan doorkomt is een dusdanige energie die immens licht brengt. Hem dus in zichzelf belicht en dan werkt hij er zelf mee. Dat is het proces.

In de psychiatrie ontbreekt ten eerste het begrip dat die mens in zichzelf alles aanwezig heeft. Ziekte en ook de potentie tot de genezing. Ik denk dat er niet genoeg gewerkt wordt in de psychiatrie vanuit het basisgegeven, dat deze mens een hoger wezen is, een compleet Goddelijk geheel, dat hij in zich de potentie van genezing heeft, van gelukkig zijn. Ik denk dat die patiënt gezien wordt en behandeld en niet met dat respect waar hij als hoger wezen recht op heeft. En hoe diep iemand ook weggefallen is in zijn frustratie, in zijn blokkades, in zijn psychische verstoring, hij dit heel duidelijk voelt.

En dat dit hem nog meer blokkeert, nog meer naar, beneden haalt, naar die negatieve put waar hij dan helemaal invalt. Het is niet een beschuldiging, het is een constatering.

Vraag: Vertrouwen naar de helper toe. De relatie met de mensen die bij u komen omdat die heel geblokkeerd zijn. Die mensen hebben tijd nodig om zichzelf te kunnen geven, om in een proces te komen dat ze zich kunnen uiten. En vaak is er heel veel wantrouwen en dat moet eerst overwonnen worden. Je merkt in de psychiatrie dat dat gewoon niet lukt. Ook omdat ze inderdaad gewoon als patiënt gezien worden. Er is een hele afstand tussen de psychiater en de patiënt; die dan nog onder druk staat van medicijnen, etc.

Antwoord: Ja, dat ben ik. met u eens. En ik denk dat heel veel mensen vergeten dat zij in zichzelf die geestelijke geneeskracht hebben. En dat als ze zich daarvoor openstellen, voor dat goddelijke in zichzelf, dat daardoor ook kunnen uitzenden, dat dan ook naar die patiënt kunnen toezenden, waardoor hij onbewust in zichzelf, begint te veranderen. In zichzelf dus belicht wordt. Dat is wat u zonet zei. En ik denk dat de jonge mens van nu zich steeds meer bewust moet worden dat hij deze energieën, deze kracht in zichzelf heeft.

Vraag: Mijn vraag gaat niet zozeer over genezing, maar meer over die boodschapper waar u het over heeft. Heeft u nu voor uzelf ook zo'n beetje ervaren dat hij komt, of is dat naar aanleiding van het verhaal van Benjamin Creme dat u dat ook ziet.

Antwoord: Voordat ik van Benjamin Creme had gehoord, wist ik dit ook al. Ik weet het iets anders dan hij, maar ik wil jullie niet in verwarring brengen. Deze boodschapper komt, is er al. Het is een persoon. Maar deze boodschapper is ieder van jullie zelf. Is ook ieder van ons. Zit in ons. Moet wakker worden in ons. Want deze persoon is de respons van wat u zelf uitzendt. Deze persoon zal deze kracht, deze Christuskracht gaan manifesteren. Ontvang hem dan vanuit deze kracht in uzelf, vanuit deze liefde in uzelf. Daardoor maakt u van hem, van

deze persoon, de werkelijke boodschapper. Niet degene aan wie u alles moet ophangen, niet de kapstok, maar u maakt een eenheid, een eenheid over de hele wereld. En dat kan alleen als het van onszelf uitgaat.

Vraag: Ik vroeg mij af bij spirituele genezing, wat precies de rol is van degene die genezen moet worden en degene die gaat genezen want u zei net al in het voorgesprek, dat het uiteindelijk degene die genezen moet worden zelf is die het genezingsproces eigenlijk in gang zet. Maar dan vraag ik mij af, als hij het dan zelf is, wat dan de rol van de spirituele genezer is. En ook in welke richting de energieën stromen, stromen die van de genezer naar de genezende of stroomt die rechtstreeks vanuit het hogere zelf van degene die genezen moet worden naar hemzelf toe.

Antwoord: De rol van de genezer in het proces wanneer degene die genezen wil worden, het proces in gang zet. Het is een vraag en antwoord. Het is een wisselwerking. Degene die deze genezing wil, zendt dus trillingen uit waarop deze genezer antwoordt. Dat antwoord gebeurt gedeeltelijk natuurlijk door zijn kanaal, zijn persoonlijkheid die hij is, want dat kan niet anders. Hoe meer hij vanuit de liefde werkt, dus niet als magiër, niet vanuit zijn willen, niet vanuit zijn kunnen, niet vanuit zijn kracht; zijn macht, hoe meer zijn kanaal van genezing zich verwijdt en hoe groter de stroom is die door deze genezer heen gaat. En met groter bedoel ik niet zozeer dat hij onmiddellijk wonderen doet, maar daar bedoel ik mee, de diepte waarmee hij die hulpzoekende raakt. Hij raakt hem van niveau tot niveau in zijn geestelijke gebieden. Wanneer deze genezer zelf een bepaald spiritueel niveau heeft, raakt, hij degene die hulp zoekt ook in dat spirituele niveau. En dat gaat zo door die gebieden heen tot in die persoonlijkheid.

Vraag: Maar dan is het dus niet de genezende die het zelf doet, die stelt zich dan alleen open.

Antwoord: Ik vind dat verwarrend, de genezer en de genezende. Ik zal zeggen, degene die hulp vraagt die stelt zich open, maar die begint al met zijn eigen proces, want anders kan dat niet. Er kan niets van buitenaf naar je toekomen, naar je eigen innerlijk waar jezelf niet de toegang voor geeft. Zo boven, zo beneden, er kan niets uit de kruik komen, wat er niet in zit. Dus degene die hulp zoekt, die stelt al zijn eigen raderwerk in beweging opdat het proces van genezing zal kunnen gaan komen, zodat die genezer zich open kan stellen voor die kosmische kracht die hij daardoor aan die hulpzoekende kan geven.

Vraag: Als ziekte een lichamenlijk vastgezette vorm van karma is, dan moet je mijn inziens daar zelf doorheen. Je moet zelf op je ontwikkelingsweg verder komen. Op een gegeven moment ben je zover dat je hulp gaat vragen en dat je dan ook geholpen kunt worden. Dus zul je het voor die tijd ook niet doen. Je bent dus in feite al rijp voor een verdere geestelijke ontwikkeling als je met een lichamenlijke vraag komt. Alleen weet je het zelf nog niet. Werkt u daarom ook op het vlak van liefde, door als het ware aan de andere kant te beginnen met het losmaken van knopen, zodat die ander van onderaf beginnend het verder zelf kan doen? Kan ik me het zo voorstellen?

Antwoord: Nou, ik zie mezelf niet zozeer knopen losmaken, als ik bezig ben. Ik stel mij open en ik bid in mijzelf. Ik vraag dus. Ik weet dat die kracht komt. Maar iedere keer weer is het een genade dat het komt en is die verantwoordelijkheid ontzettend groot. Dus ik ben niet zo bewust bezig bij die hulpzoekende al zijn knopen te ontwarren. Zo gaat dat niet. Het is een laten doorstromen van die grote kracht. Ik denk niet dat ik u dat beter kan uitleggen.

Vraag: Karma wordt zo vaak als een verontschuldiging gebruikt, het karma kon niet anders en het was je tijd, het heeft niet zo mogen zijn. Misschien is dat niet altijd zo. Misschien zijn er ook toevalligheden. Zijn er ziektes die helemaal niets met je karma te maken hebben en waar u dan misschien iets aan kunt doen.

Antwoord: Ik vind het gevaarlijk dat als men eindelijk zover gekomen is en men terugkomt tot de reïncarnatie wet, de wet van oorzaak en gevolg, men daar alles aan ophangt. Dan maak je daar weer een kapstok van. En dat is erg gemakkelijk hoor. Dan heb je geen verantwoordelijkheid. Ach nee, het is toch mijn karma. Dat is zoiets als een nieuwe hoed. Dat kan niet. Dat is onverantwoordelijk. Dat is een eeuw teruggaan. In de oosterse landen gelooft men absoluut zeker in reïncarnatie. En dat is teruggang op die manier. Als het op die manier beleefd wordt is het een teruggang. Het is een belediging voor het menselijk verstand. Voor het geëvolueerde bewustzijn dat de mens nu heeft. Men moet het anders zien. Men moet tot dit begrip komen van die reïncarnatie. Het begrip dat energie nooit kan sterven. Dat energie nooit vernietigd wordt, dat het zich steeds weer herhaalt. Dat de energiepersoonlijkheid van de mens die de stoffelijke dood heeft gehad, zich in de sferen moet gaan bevrijden. In de sferen tot meer begrip moet komen. En dat dan die energiepersoonlijkheid zich een nieuw lichaam gaat zoeken, moet zoeken, vanuit die kosmische wet, dat alles wat leeft zichzelf steeds weer herhaalt, zichzelf steeds weer vernieuwt en dat hij daardoor kan komen tot vervolmaking van zichzelf. Tot vergoddelijking van zichzelf.

Maar dit legt een hele grote verantwoordelijkheid op de mens die wederom in reïncarnatie gaat geloven. Zichzelf daarin terug vindt.

En die verantwoordelijkheid is iets heel anders dan te zeggen, ja het is mijn karma, ik kan er ook niets aan doen. Dat is waanzin. De verantwoordelijkheid is juist, ik heb in vorige levens mij juist niet helemaal kunnen vergoddelijken, want anders was ik er nu niet. Dan hoefde ik er nu niet te zijn. Dus in dit leven legt dat weten mij een grotere verantwoordelijkheid op mijn schouders, dan mensen die dit niet weten. En die leven vanuit het begrip, we leven toch maar eens. *Après nous le déluge*. Het legt juist een veel grotere verantwoordelijkheid op de mens van nu die dit begrip reïncarnatie in zichzelf heeft erkend en herkent. Want dit begrip is zo groot, omvat een zo grote kosmische liefde die het mogelijk maakt om steeds weer opnieuw de fouten, de mislukkingen, te mogen herstellen. Te mogen herstellen, dat is de grootste liefdesdaad die wij vanuit de kosmos kunnen ontvangen.

Vraag: Kunt u mensen ook vertellen wat de reden, de oorzaak van hun karma is?

Antwoord: Ik kan het wel, maar ik doe het niet altijd.

Vraag: Zou het de mensen niet helpen als ze weten, waarom ze zo reageren; of waarom ze zo doen?

Antwoord: Soms wel en soms niet. Ik breng mensen ook wel in regressie, maar alleen wanneer ik vind dat het voor hen noodzakelijk is om te kunnen genezen, niet vanuit een modegril of vanuit banale nieuwsgierigheid, dat doe ik niet. Ik vind dat je met de geheimen van het leven voorzichtig om moet springen. En ik hou niet van wat men tegenwoordig doet, zoals wie ben ik nou geweest, misschien ben ik wel Napoleon geweest of Cleopatra. Hitler zal niemand noemen, maar ook dat bestaat.

Begrijpt u wat ik bedoel. Soms is het noodzakelijk, omdat die verkramping die persoon zodanig blokkeert, dat hij alleen vanuit een weten, waar dat is begonnen zichzelf kan genezen. En soms geef ik het aan. Ik heb in het begin, toen ik ermee begon wel eens gezegd, wie of wat iemand was, maar daar ben ik van teruggekomen. Ik vond de verantwoording te groot.

Vraag: Hoe schat u de functie van pijn en hoe staat u tegenover de functie van euthanasie?

Antwoord: Ik vind pijn een hele goede ervaring. Pijn en lijden, dat klinkt bijna net als vijftig jaar geleden in de christelijke kerken. Je moet maar zoveel

mogelijk lijden en zo berustend mogelijk zijn en dan kom je wel in de hemel. Daar zit een esoterische lering in verborgen die verkeerd is geïnterpreteerd door christendom. De werkelijke esoterische betekenis van pijn en lijden is, dat de mens door de ervaring van het lijden zichzelf een stuk verder brengt in, zijn evolutieproces. Want die ervaring van het lijden doet hem begrijpen, ook bewust weten, dat het zo niet moet. Een heel eenvoudig voorbeeld. Een klein kind dat bij de kachel speelt en even heel voorzichtig zijn handje bij de kachel doet, dan zal hij daar nooit meer bewust tegenaan komen. Zo is pijn voor de mens hetzelfde. Vreugde vervliegt. Ik heb een gedicht geschreven, vreugde vervliegt. Vreugde laat stilte achter, een geluksgevoel. Dat is ook een ervaring. Maar het veroorzaakt blijkbaar niet die diepe indruk op een mens als lijden en als pijn.

Vraag: Het is een genezing? Ja, het is een genezing. Daarom is euthanasie eigenlijk niet helemaal in de haak, vanuit dat oogpunt bekeken. Omdat je het karma van mensen misschien vroegtijdig afbreekt vanuit humanistisch mededogen?

Antwoord: In wezen is euthanasie moord. In heel enkele gevallen geloof ik dat het een zegen kan zijn. Maar ik denk dat dit begrip, zeer, zeer zorgvuldig gehanteerd moet worden en niet generaliserend, zoals men er tegenwoordig mee omgaat. Ik denk dat het individueel heel diep onderzocht moet worden. En dat degene die het uitvoert de volle verantwoordelijkheid, dus geestelijk karmisch heel bewust op zich moet nemen.

Vraag: Met pijnstillers is dat in feite ook een beetje zo. Dat slaat dan weer op die pijnfunctie. Dat de mensen al heel gauw pijnstillers gaan gebruiken.

Antwoord: Pijnstillers hebben een funeste invloed op het energiepatroon van de mens. Dat kan hem zelfs zodanig afsnijden van zijn eigen ik, dat hij in een volgend leven daar heel erg veel moeilijkheden door krijgt. Het is hetzelfde als drugs. Het brengt de mens tot verslaving, tot buiten zichzelf willen zijn. Het niet willen accepteren van wat in hem is, de pijn. Drugs brengen de mens tot gebieden, waar hij anders niet gekomen zou zijn. Dit betekent dat hij haast gewelddadig in die astrale gebieden komt waar hij niet thuishoort, waar hij in wezen geen affiniteit mee heeft.

Vraag: Hoe doet u dat voor uzelf. Weet u altijd of u iemand karmisch kunt helpen of heelt u hem altijd?

Antwoord: Ik begin met te zeggen dat ik niet weet of hij kan genezen. Ik kan die verantwoording niet op mij nemen door te zeggen ik genees je wel. Ik leg ook uit dat die persoon in zichzelf die processen op gang moet brengen en daarmee moet werken. Ik geef hem dus een opening en hoever die persoon komt dat is inderdaad zijn karma. Dat is misschien juist het oplossen van zijn karma. De rol die ik daarin speel is de rol van de begeleider, de krachttoevoer denk ik, de lichtenergie toevoer.

Vraag: Kunt u aan de aura zien wat een persoon mankeert?

Antwoord: Soms. Ik kan dus aan de aura bepaalde dingen zien. Ik weet wel b.v. hij heeft iets aan de lever of hij heeft iets aan de gal, maar ik weet niet altijd precies waarom hij dat heeft. De ene keer duidelijk de andere keer minder duidelijk. De ene keer weet ik dat het een heel stuk kan verbeteren, de andere keer ben ik in dubio. Ik zeg het heel eerlijk. En dan kunnen ze nog zien wat ze doen. En heel vaak lijkt het in het begin dat de mens zich afsluit; alhoewel zijn persoonlijkheid, zijn ego dus, om hulp vraagt, kan het heel goed zijn dat zijn onderbewustzijn afgesloten is en dat hij dat in zijn onderbewustzijn helemaal niet wil. Dan is het mogelijk dat door die behandeling die opening komt in zijn onderbewustzijn, zodat hij innerlijk dat ook kan accepteren. Dan zal ik hem toch eerst een of twee keer behandeld moeten hebben voordat hij dat kan accepteren.

Vraag: Ik wilde nog iets vragen over euthanasie. Dat we eigenlijk toch geen onderscheid gemaakt hebben tussen passieve en actieve euthanasie. Ik bedoel daarmee dat je bij actieve euthanasie echt iemand een spuitje geeft en dan gaat dood, terwijl je bij passieve euthanasie alleen maar de levensverlengende middelen achterwege laat en dan zie ik de verantwoordelijkheid niet zozeer van degene die dat doet.

Antwoord: Actieve euthanasie vind ik persoonlijk moord. Daar zou ik nooit aan willen meedoen. Passieve euthanasie vind ik soms een zegen. Maar dat is dan toch wel de verantwoordelijkheid van degene die dat toelaat. Want die persoon die daar ligt, kan dat dan niet meer. En als de familieleden de verantwoordelijkheid op zich willen nemen, dan kan geen mens dat beletten. Als je die levensverlengende middelen stopt van een persoon die vegeerteert, dan geef je hem de kans terug te keren naar de sferen, opdat hij na verloop van tijd terug kan komen om zich zelf weer te kunnen vervolmaken. Als je iemand een spuitje geeft waardoor hij sterft, dan druk je hem heel bewust in die dood. Ik weet het, daar zit maar een haarbreedte verschil in. En daarom zeg ik ook dat het individueel bekeken moet worden.

Dit kun, je niet zomaar generaliserend behandelen. Ik denk dat daar heel, heel voorzichtig, gewetensvol, individueel mee gewerkt moet worden.

Vraag: In de boeken van Schalenkamp en Jozef Rulof wordt ook wel gesproken van genezers van gene zijde. Werkt u daar ook mee, ik bedoel dat het een soort samenwerking is.

Antwoord: Ja natuurlijk. De mens op aarde kan niet alleen bestaan. Hij bestaat in gemeenschap met wat vroeger in de kerken werd gezegd, de heiligen. Het is de gemeenschap met hen die ons zijn voorgedaan en die op een hoger niveau zijn gekomen. En dan moet u zich niet voorstellen dat iedereen die op dit moment sterft het volgend moment een engel is geworden, dat is niet waar. Ook daar is groei, ook daar is evolutie. En zij die helpen zijn zij die verder zijn gegroeid naar het licht toe.

Vraag: Het zou fijn zijn als iemand van gene zijde zou kunnen aangeven die persoon gaat binnenkort over. Dat zou wel eens een hulp kunnen zijn voor mensen die lang ziek zijn om het leven niet onnodig te rekken. Maar dat is in een ziekenhuis niet mogelijk.

Antwoord: Dat denk ik niet. Ik denk dat een verpleegster of een arts die dat zou zeggen er gauw uit gegooid zou worden. Maar het is wel zo dat ik bij verscheidene mensen stervensbegeleiding heb gedaan en dat in het begin, omdat ik dat emotioneel naar vond, mij dat niet zo helemaal bewust was, hoewel ik voelde, hij haalt het niet, het gaat niet, maar me daar nu wel heel bewust van ben en ook weet soms, dat iemand zal gaan sterven. En het is altijd moeilijk om dat te kunnen overgeven. Dan krijg je dus die strijd van de persoonlijkheid en de ziel. Het overgeven, het laten gebeuren, het aan God teruggeven óf in jezelf: ik wil het toch, ik wil het genezen. Daar zit altijd even het strijdpunt.

Vraag: Ik zou u willen vragen hoe u over cremeren denkt.

Antwoord: Het antwoord dat u van mij zult horen is wat ik ervan vind. Het is uw verantwoordelijkheid wat u daarmee doet. De mens die sterft blijft nog drie dagen verbonden met zijn lichaam. Na drie dagen neemt de geest afscheid van de stof. Dan is het wel geoorloofd te cremeren, niet eerder.

Vraag: In ziekenhuizen wordt vaak twee tot drie uur na het overlijden onderzoek verricht op het stoffelijk lichaam. Hoe zit dat in verband met het etherisch lichaam.

Antwoord: Het is esoterisch gezien fout, maar dan kom je dus vaak in conflict met de transplantatie van levende organen. Dus iemand die net gestorven is, daarvan is het orgaan nog intact, waardoor een ander gered kan worden. Maar hoe verder je dit doorvoert, hoe dieper je in deze materie induikt, hoe groter die verantwoordelijkheid steeds wordt. Want wat je de een geeft, ontnem je de ander. Ik geloof niet dat dat goed is. Ik ben daar niet voor.

Vraag: Als het etherisch dubbel nog niet los is, maakt de mens dan nog bewust dat snijproces mee, lijdt hij daar nog van?

Antwoord: Ja, hij lijdt daarvan.

Vraag: Als iemand voor zijn sterven daar zelf toestemming voor geeft, dan is het toch ook een soort liefde voor je medemens, als je zegt ik ben dood, haal mijn hart of lever er maar uit.

Antwoord: Dat is dus zijn eigen verantwoordelijkheid. Maar ik denk dat het toch wel goed zou zijn als de mensen zich bewust worden van wat er eigenlijk gebeurt, en of ze dan de verantwoordelijkheid nog willen nemen. Als ze het wel geweten hebben met hun volle bewustzijn, dan zal het geen kwelling zijn, dan transformeren ze dat dus.

Vraag: Is het waar dat mensen die een donorhart hebben, dat die eigenlijk van karakter veranderen? Dat wordt beweerd van die eerste persoon die in Zuid Afrika werd geopereerd.

Antwoord: Dat is toch logisch, want die energie die in dat donorhart heeft gezeten, die komt in dat andere lichaam. In het oosten verbiedt men de mensen om varkensvlees te eten. Ik kom zelf uit het oosten en het is daar een gezondheidsmaatregel geweest. Mohammed heeft het tot een godsdienstig gebod verheven, omdat hij daardoor meer macht en greep kreeg op het volk. Maar het eten van varkensvlees is, esoterisch gezien, slecht voor de mens. Het kweekt parasieten aan in de lever, dat is fysiek, maar esoterisch betekent het dat de laagstaande energietrillingen van het varken ingang vinden in het energieveld van de mens. Dus als dat met een dood varken zo gebeurt, wat gebeurt er dan met een levend hart dat wordt getransplanteerd?

Vraag: Is het aan te bevelen om vegetarisch te leven. Kun je beter helemaal geen dierlijke producten eten?

Antwoord: Het is beter om vegetarisch te zijn, omdat elk levend wezen recht heeft op leven. Maar als je dat verkramppt gaat doen vanuit een hele grote dwang, een neurose zou ik haast willen zeggen, dan heeft het geen goede uitwerking op jezelf. Als je het doet vanuit een wijder perspectief, vanuit wat men tegenwoordig noemt grootschaligheid, dat betekent dus dat je vanuit een veel breder kosmisch perspectief kunt zien, dan groei je daar vanzelf naar toe. Zonder dwang zonder angstpsychoses, zonder angstneuroses zou ik haast zeggen, zonder die verkramping zoals het zo vaak wordt beoefend.

Vraag: Er is mij verteld dat gedachten scheppend zijn en dat je ook ziektes kunt scheppen bij jezelf. B.v. dat iemand griep heeft en verkouden is en als je dan denkt, oh, als ik nu ook maar niet verkouden word, dat je daar eigenlijk de kiem al mee legt om verkouden te worden.

Antwoord: Ja dat klopt, maar dat betekent dat je daarmee een angsttrilling loslaat, waardoor die verkoudheid ingang kan vinden. Dus het zit hem daarin. Gedachtekracht is scheppend, is een hele grote geestelijke kracht. Gedachten hebben ook vormen. Ik heb wel eens gedachtevormen gezien waarvan de haren je te berge rijzen, zo eng, zo griezelig. Je ziet soms ook een bloemetje omhoog gaan. Ik zie het dan in beelden. Maar je kunt je voorstellen hoe werkelijk slechte gedachten die losgelaten worden, andere slechte gedachten aantrekken, waardoor het als het ware een heel groot veld wordt, een heel groot energieveld van slechte gedachten. En dat blijft in die kosmos rondzweven. Als we ons dat heel bewust voorstellen, dan zou je er bijna van griezelen om vrij rond te lopen. Maar als je daar nu positieve gedachten tegenover stelt, dan is dat een afweer, dan kan dat niet naar je toe komen. En dan bedoel ik niet met positieve gedachten dat je de hele dag moet rondlopen met: wat lief is die en hoe kan ik nu liefde geven. Dat zit in je brein en dat is niet voldoende. Dat is dus niet in harmonie met je gevoel. Je moet het ook in je gevoel uitstralen, niet alleen vanuit je brein. Je moet één harmonisch geheel zijn. Slechte gedachten, dat is iemand kwaad toewensen, heel bewust kwaad toezenden. Dat is iets heel ergs. Want zo'n persoon is vaak weerloos, is daar niet op voorbereid en krijgt dat naar zich toe. Dat is heel slecht.

Vraag: Wat denkt u van abortus?

Antwoord: Moord. Absolute moord. In wezen, in alle gevallen is het moord. Maar soms moet men de keuze maken.

Vraag: Ik dacht toch dat de ziel zelf een lichaam uitkiest. Weet die ziel dan niet van tevoren dat die persoon abortus gaat plegen.

Antwoord: Daardoor laat hij dus een karma oplossen. Maar die persoon die die abortus pleegt lost dat karma op en moet dus in een volgend leven door degene die door hem gedood is ook gedood worden. Dus wat doen wij dan? Wij draaien steeds verder en verder in deze negatieve cirkel rond.

En zo komen wij er nooit uit.

En het bewustwordingsproces van de nieuwe mens is juist om deze cirkel te doorbreken, door dat karma positief in te lossen. Er werd mij eens gezegd door mijn innerlijke stem, dat de mens van nu door zijn geëvolueerde bewustzijn, met zijn grote contactvermogen met zijn hogere zelf, tot de werkelijke mystieke betekenis van het Bijbelwoord kon komen:

Zo iemand u op de linkerwang slaat, zo keert hem de rechterwang toe.

En dat dat nu mogelijk is, met alles wat wij nu weten.